

BOLIGMINISTERIET

Den 20. februar 1974.

Vedrørende fremskridtspartiets spareforslag.

Ad § 14. Boligministeriet.

1. Administration og forskning.

Ændringsforslaget går ud på, at udgifterne i finansåret nedsættes med 30 mill. kr.

	Mill. kr.
Ifølge finanslovsforslaget udgør udgiften i alt	65,7
Heraf er ved finansministerens ændringsforslag 6. februar 1974 søgt overført til miljøministeriet	21,9
Herefter til rest	<u>43,8</u>

Af dette beløb udgør tilskud til byggeforskning 19,8 mill. kr.

Muligheden for at realisere en sådan besparelse vil især bero på omfanget af de arbejdsopgaver, der fortsat skal henhøre under området, jfr. bemærkningerne nedenfor.

I øvrigt bemærkes, at beløbene, der ønskes sparet, i det væsentlige er lønudgifter til tjenestemænd og overenskomstansatte. De gældende regler, herunder om opsigelsesvarsel, gør det umuligt i finansåret at opnå en besparelse af den angivne størrelsesorden.

2. Rente- og boligsikring.

Ændringsforslaget går ud på at nedsætte udgiften hertil med 20 pct. eller 160 mill. kr.

Der er søgt 370 mill. kr. til boligsikring og 475 mill. kr. til rentesikring.

Fremskridtspartiets ændringsforslag tilsigter at fjerne et antal sociale ydelser og at kompensere herfor gennem skattnedsættelser og forhøjelser af pensioner.

Selv om forslagenes gennemførelse i gennemsnit ikke vil forringe de pågældende befolkningsgruppers økonomiske forhold vil de husstande, der får særligt store tilskud, få forringede forhold. Dette er åbenbart, når det tilstræbes, at *generelle* skattelettelser skal modsvares af bortfald af ydelser, der gives efter mere *individuelle* kriterier. Herved vil de forbedringer, som skattelettelsen vil give til husstande, der ikke eller kun i beskedent omfang modtager sociale ydelser, skulle betales af husstande, der modtager høje ydelser.

Dette vil i særlig grad gælde for boligområdet, hvor støtten fortrinsvis ydes til husstande med lave indkomster. Rentesikring og boligsikring ydes til nedbringelse af lejen, hvor denne er særlig høj, og man vil ved bortfald af disse ordninger skabe betydelige problemer for de lejere, der modtager store beløb i rentesikring og boligsikring.

Til belysning heraf kan fremdrages følgende eksempler fra det nyeste byggeri:

Til en ny familiebolig, der bebos af en husstand med børn, f. eks. en enlig forsørger, vil rentesikring kunne udgøre omkring 14.000 kr. årlig og boligsikring 10.000 kr. årlig. For en sådan familie med en lav skattepligtig indkomst vil omlægningen således kunne betyde en lejeforhøjelse på 2.000 kr. månedlig, og skattelettelsen vil næppe overstige halvdelen heraf.

Til en folkepensionist vil den samlede rente- og boligsikring ikke være væsentlig mindre — omkring 20.000 kr. årlig. Omlægningen kan helt udelukke, at den pågældende forbliver i lejligheden.